

[Print](#)06-04-2007

Passie met passie in Antonius-kathedraal

Vrijdag 6 april 2007 - BREDA - Koor Odyssee bracht zijn passieconcert in een prima gevulde Antonius-kathedraal. Als sfeermaker klonk 'Herzliebster Jesu' uit de Matthäus-Passie van Bach - dapper om dit zonder begeleiding te zingen. Net als in de twee deeltjes uit de Johannes-Passie is het altijd boeiend om te luisteren hoe Bach verschillende lijnen aan de stemmen geeft.

In 'Vexilla Regis' van Bruckner liet het koor zien dat het durft te zingen: de monden wijd open voor een goede klank.

De zuiverheid was in de moeilijker stukjes wel een probleem. Het koor zong met inzet en overtuiging. Dirigent Niels Loose kreeg alle aandacht, zodat er mooi gelijk kon worden gezongen. Dat minpuntje van de zuiverheid kan met wat goede aandacht vast weggepoetst worden.

'Crucifixion' van Taylor was mooi en interessant, waarbij de mannen de eerste twee coupletten zongen, waarna de vrouwen de klank compleet maakten. De 'Tenebrae' van Ingegneri (voor mij een volkomen onbekende componist, maar ooit leraar van de beroemde Monteverdi) vond ik erg mooi. Hier was de duisternis (tenebrae) in warme klanken verpakt, waarbij erg mooi zacht werd gezongen. Ook een deel uit het Stabat Mater van Dvorak werd prachtig zacht gezongen. Gesteund door de wiegende cadans van de pianist klonk troost uit deze muziek. Het 'de Profundis' van Mussino was het moderne stuk van de avond. Ondanks, of misschien zelfs dankzij de pittige samenklanken paste deze muziek bij de sfeer van de avond. Na een mooi voorspel begon één stem boven het neuriën van het koor, 'roepend uit de diepten'. De lastige maat kwam prima voor elkaar, ook waar alle stemmen moesten samenkomen.

Na de pauze werden 'die sieben Worte Jesu am Kreuz' voor vier solisten, koor en piano van César Franck gebracht. Eerlijk gezegd begrijp ik niet waarom we deze muziek niet vaker horen. De titel laat je misschien 'zware muziek' vrezen, maar zo klonk het niet. Sopraan Carlijn Kooymans was goed op dreef in het openingsdeel. In het Eerste Woord werd door het koor zelfs een energieke climax bereikt. Het Tweede Woord voor tenoren Harry Wiechers en Corné Aarts klonk als een Schubert-lied boven een kabbelende begeleiding. In het Derde Woord hoorden we de fraaie diepte van de stem van Bart Roozendaal (bas). Hoewel hij het Zesde Woord expressief bracht, kon hij hier niet echt boven de piano uitkomen, maar het koor zette er een stevig uitroepteken achter.

Hierna was het eind verstillend en heerlijk zacht.

Antonius-kathedraal: koor Odyssee Breda olv Niels Loose, solisten Carlijn Kooymans, Harry Wiechers, Corné Aarts en Bart Roozendaal, piano Bert Brouwer. door Joke Veltman - KLASSIEK

<http://www.bndestem.nl/breda/article1285819.ece>